

Del af deres Ungdom netop skulle danne Hæren. Derfor maa jeg protestere mod det ærede Medlems Synsmaade, at hvis Musikken kom til at virke til Gavn for Sympatien for Hæren, skulde man være imod den.

For øvrigt kan jeg ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem overfor hans nuværende Stilling til Spørgsmaalet om Musik i Hæren. Jeg hørte i Gaar — jeg vil ikke sige med Forundring, skønt jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem havde indtaget en anden Stilling —, at det ærede Medlem til Slutning udtalte, at han og hans Parti vilde modarbejde dette Forslag. Dette Forslag har nemlig den Ejendommelighed, at det er i den nøjeste Overensstemmelse med det Forslag, det ærede Medlem som Medlem af Forsvarskommissionen sammen med sine to Meningsfæller, de tidligere Medlemmer fra Holbæk (Fogtmann) og Hornslet (Kristiansen), fremsatte i Forsvarskommissionen omkring Aaret 1906. Da vilde de nemlig bibeholde Musikken i Hæren, og der er den Mærkelighed derved, at det, de den Gang foreslog, næsten helt igennem var det samme, som den højtærede Forsvarsminister nu foreslaar. De vilde bevare — for at begynde med det væsentligste — det største Musikkorps, de vilde bevare Musikkorpset ved Livgarden i det samme Omfang som nu. De vilde bevare de 43 Musikere, ja, der er endda føjet et Udraabstegn til; det har Ministeren nu ikke taget med. Desuden vilde de have et Musikkorps ved hvert Fodfolksregiment. Ganske vist vilde de nøjes med 8 Mand, medens Ministeren vil have 9, men det er dog ikke nogen væsentlig Forskel. De vilde ogsaa bevare et Musikkorps ved hvert Rytteriregiment i samme Omfang som Ministeren nu, 9 Mand, og de vilde have 6 Mand ved hvert af de lette Artilleriregimenter. Derimod vilde de ikke bevare Musikken ved Ingeniørregimentet og heller ikke ved det svære Artilleri, Fæstningsartilleriet. Saaledes var Stillingen den Gang. Det viser altsaa, at det ærede Medlem fra Middelfart den Gang ansaa Musikken for noget, vi maatte opretholde, naar vi overhovedet skulde opretholde en Hær. Naar jeg refererer, skal jeg helst være fuldstændig, og jeg ved nok, at det ærede Med-

lem fra Middelfart under Behandlingen af Hærloven her i Tinget udtalte, at han ønskede at opgive Musikken ved Garden og Husarnerne, idet han vilde opgive selve disse to Regimenter, men den øvrige Musik vilde han bibeholde.

Den Bekostning, man den Gang mente, Militærmusikken skulde medføre, var ikke uden Betydning. De tre Medlemmer af Forsvarskommissionen, jeg har nævnt, havde beregnet Udgiften til 111,500 Kr., men det var efter Datidens Lønninger. Beregner man det samme Antal Musikers Lønninger efter de Lønninger, som ere lagte til Grund for det Forslag, der her ligger til Behandling, vil man naa op til ca. 160,000 Kr., det afhænger lidt af, hvor mange der vil blive lønnet som Underkorporaler — det kan jeg ikke se af Forslaget —, og hvor mange der vil faa Sergentlønning; Korporallønningerne falde jo nu bort. Dette var det ærede Medlems Mening den Gang. Derfor synes det mig, at man med nogen Ret kunde have ventet, at han her vilde have udtalt sig noget villigt om Ministerens Forslag, og jeg synes, han godt kunde have støttet det, naar han den Gang fandt, at Musik var nødvendig for Hæren. Vil han være konsekvent, maa han fastholde det Standpunkt, han den Gang indtog.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har jeg ogsaa et Par Bemærkninger at gøre. Han hævdede i Gaar ligesom det ærede Medlem fra Middelfart, at Ministeren ikke burde være kommen med dette Lovforslag. Det var helt udenfor Forudsætningerne i 1909. Det ærede Medlem brugte for Resten endda lidt stærkere Udtryk. Det var ikke aabent og ærligt, sagde han, at ville gennemføre Hærlovene og saa bag efter komme med dette Lovforslag. Til Belysning heraf oplæste den højtærede Minister i Gaar nogle af mine Udtalelser i September Maaned 1909, men jeg var ikke ene om min Opfattelse af dette Forhold. Det ærede Medlems Meningsfælle, der var Ordfører oppe i Landstinget, det nuværende ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) udtalte den Gang følgende — jeg skal tillade mig at læse et lille Stykke op, det staar Sp. 290 i Landstingets Forhandlinger for Sommer-